

Uj egyetemi ifjuság

(L. Z.) „Szeretettel köszöntjük az új egyetemistákat!” — ez a felirat fogadja az ünnepien feldíszított szegedi egyetemi épületekben a felvételi vizsgákra megjelenő fiatalokat. Az új egyetem, a népi demokrácia egyeteme valóban szeretettel, segítséggel várja a jelentkező fiatalokat, akik nemcsak Szegedről, vagy Hódmezővásárhelyről, Makóról, Szentendréről keresik fel az egyetemet, főiskolát, hanem Csongrád megye minden részéből, sőt Békés megyéből, a Duna-Tisza köze déli részéről, Szolnok megye egy részéből és a bölcsészetre jelentkezők Dunántúlról is.

Nagy napok ezek, nemcsak az egyetemre, vagy főiskolára jelentkező diáklányok, diáklányok életében, hanem az egyetemnek, a főiskolának életében is. Nagy esemény ez minden diák életében, hiszen minden szakon új, az eddigieknél sokkal nagyobb és biztatóbb távlatok nyílnak meg előttük. Ezzel együtt az egyetem, főiskola életében is nagy esemény ez, mert az ideai tanévvel is még inkább megjavul a hallgatóság összetétele, még inkább a dolgozó nép fiatalai hatalmas kerületű feladatokkal találkoznak.

Már tavaly is döntő változás következett be ezen a téren, és az egyetem padjait nagy számban foglalták el a munkás és szegény paraszt hallgatók. Az idei jelentkezők 48 százaléka is üzemi munkásnak, vagy dolgozó parasztnak a gyermeke. Velük együtt természetesen ugyanolyan jogok és lehetőségek illetik meg a néphez hű értelmiség dolgozó fiatalait, lányait is. A felvételi vizsgák alapvetően megcáfolják a reakciónak azt a hazug állítását, hogy csak munkáshallgatókat vesznek fel az egyetemre. Természetes, hogy a munkásosztálynak ezen a téren is vezető szerepet kell biztosítani, de ez nem jelenti azt, hogy minden becsületes dolgozó gyermeke ne részesülne ugyanolyan továbbtanulási lehetőségekben. Népi demokráciánk ellenségeinek, kulákoknak, vagy a reakció bármiféle hívének nyilvánvalóan nincs helye az egyetemen, de mindenki más felvesznek, akinél biztosítékát látják továbbfejlődésének és annak, hogy továbbtanulását népi demokráciánk javára, szocializmus építésére akarja felhasználni. Akikben a megfelelő képességet látják a továbbfejlődésre, azokat a fiatalokat még akkor is felveszik, ha esetleg tájékoztatlanabb bizonyos szakmai, vagy egyéb kérdésekben.

A felvételi vizsgáknak éppen ez a célja, hogy megállapítsák, milyen képességekkel rendelkeznek a jelentkezők, milyen az érdeklődési körük és miért jelentkeztek az egyetemre, vagy főiskolára. Nem is annyira vizsgáról van szó — mint az érettségiről vagy a szigorlatokról, — hanem inkább baráti ismerkedésről, ahol a felvételi bizottság tagjai közelebbről megismerkednek a jelentkezőkkel és a jelentkezők is közelebbről megismerik azt a pályát, amelyre készülnek, amelyet hivatásuknak választottak. Kölcsönös ismerkedést jelent ez a felvételi vizsga, s — amint az eddigi két nap tapasztalatai mutatják, — Szegeden is igen baráti, közvetlen légkörben folynak le.

A felvételi vizsgák, vagyis ezeknek az ismerkedéseknek tapasztalatai azt mutatják, hogy a jelentkezők jobban szerepelnek, mint az elmúlt esztendőben. Ez nemcsak a pedagógusok nagy részének jó munkáját mutatja, de azt is, hogy a középiskolákból most kikerülő, főként munkás és dolgozó parasztszármazású hallgatók sokkal komolyabban veszik tanulmányait,

mert mindjobban látják, hogy van értelme számukra a tanulásnak. Igen öröndetes jelenség az is, hogy különösen a bölcsészkarra jelentkezők közül meglepően sokan olvastak a szovjet írók műveiből, s továbbra is nagy érdeklődést mutatnak a szovjet kultúra iránt.

A munkásszármazású fiatalok politikai öntudata is túlnyomórészt igen kielégítőnek mondható. A napi politikai kérdésekben többnyire járatosnak mutatkoztak a jelentkezők, de ezzel együtt nem egy alkalommal éppen az ellenkező véget is mutatkozott. Ez utóbbi főként egyes vidéki iskolavezetőség hibája, amely nem hívta fel eléggé a tanulók figyelmét a döntő politikai kérdésekre. Érdekesen megmutatkozott, hogy azok a fiatalok, akik megfelelő érdeklődést, tájékozottságot tanúsítottak szakmai téren, azok jól tájékozottak ideológiai kérdésekben is. Ez a kettő különben szervesen összefügg egymással, hiszen az ideológiailag, politikailag tájékozott fiatalok láthatják világosan annak a hivatásnak döntő kérdéseit, amelyre készülnek, s láthatják: újjáformálódó társadalmunkban milyen új feladatok várnak rájuk szakmai vonatkozásban is.

Új távlatok, új lehetőségek tárulnak fel ugyanis az egyetemnek a főiskolák fiataljai előtt a szocialista építészünkben új feladatok várnak rájuk. Ma már a pedagógus pályára sem nyomorúságot jelent, és anyagi téren is még további javulás várható, amellyel a megbecsülés mellett, amelyet a dolgozó állama tanúsít a nevelők, a pedagógustársadalom iránt. Az elhelyezkedés sem okoz ma már gondot azoknak, akik tanári pályára készülnek, — akár a bölcsészkarra, akár a természettudományi kar megfelelő szakjait, akár a pedagógiai főiskolát végzetek el, — hiszen öt éves tervünk során 12 ezer új pedagógusra van szükség. De új távlatok nyílnak meg például a vegyészek előtt is öt éves tervünk során. Új gyárainkban, üzemünkben, de a jelenlegi kiszélesedett termelésben is számtalan új tennivaló vár a vegyészekre, akik kísérleteikkel, vegyszeri eljárásokkal kidolgozásával megteremtik az alapját egyes készítmények nagymennyiségben való üzemeltetésének. Igen sok vegyészre lesz szükség a műanyagipar terén is, amely előtt széles lehetőségek állnak. A most megalakult Műanyagkutató Intézet már is széleskörű terven dolgozik erre vonatkozóan. A jogi pálya is újabb területeket nyit meg a joghallgatók számára. A jog népi demokráciánkban a gazdasági, társadalmi fejlődés szervezésének, a szocializmus építésének nagyon fontos eszköze. A jogászok feladata a további eredmények elérését erősítő jogszabályok, rendeletek alkotása és ezek helyes alkalmazása. Új jogszabályok az államapparátus, az államigazgatás fontos területein dolgozhatnak, s a bíróságokon, ügyvédségeken, a gazdasági igazgatás területein is számos feladat vár rájuk.

Gazdagok és szélesek tehát azok a lehetőségek, amelyek megnyíltak az egyetemre és főiskolára jelentkező fiatalok előtt. Mindehhez járul, hogy Pártunk, népi demokráciánk jelentős segítségeket biztosít az ifjúságnak. Az első éves hallgatóknak mintegy 60 százaléka részesül majd ösztöndíj juttatásban, amely havi 325, 200, 145, vagy 100 forintot jelent.

Minden támogatást, segítséget megad minden téren Pártunk ahhoz, hogy a munkásosztály, a dolgozó parasztság és a néphez hű értelmiség gyermekeinek alkalma legyen továbbtanulni, fejlődni, művelődni. Pártunk minél több művelt, képzett szakembert akar ebben az országban, akik a tudomány fegyverével is felveszik a harcot a maradisággal, a reakció legkülönbözőbb fajtáival, a tudatlanságra és maradiságra építő klerikális reakcióval és a háborúra uszító imperialistákkal szemben. Erdemes továbbtanulni, de ezen túl kötelessége is minden fiatalnak, aki megfelelő képességgel rendelkezik hozzá. A továbbtanulással is népi demokráciánk erősödését, a művelt nép megteremtését, de ezzel együtt saját, még boldogabb életét is segíti elő Pártunk vezetésével minden öntudatos fiatal.

Sztálin elvtárs válasza Nehrunak a koreai kérdésről

Moszkvában közzétették Nehru-nak Sztálinhoz intézett levelét, Sztálin válaszára Nehru levelére és Nehrunak Sztálinhoz intézett választására.

Pandit Nehru Dzsavaharlal indiai miniszterelnöknek I. V. Sztálinhoz, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökéhez intézett július 13-i levele a következőképpen hangzik:

Nagykövetünk azokban a beszélgetésekben, melyeket Moszkvában a külügyminisztériummal folytatott, kifejezésre juttatta Indiának a koreai konfliktusban elfoglalt álláspontját. India célja az, hogy lokalizálja a konfliktust és közreműködjen a sürgős békés rendezésben, a Biztonsági Tanács mostani zűrzavarából kiutat keressen oly módon, hogy a kínai népi kormány képviselője elfoglalhassa helyét a Tanácsban, a Szovjetunió visszatérhesen a Tanácsba és a Tanács keretein belül, vagy a Tanácson kívül a Szovjetunió, az USA és Kína nemhivatalos érintkezése útján és a többi békeszerető állam segítségével és közreműködésével megtalálhassák az alapot a konfliktus megszüntetésére és a koreai probléma végleges megoldására.

Teljes egészében meg vagyok győződve Nagyméltóságodnak azon elhatározottságáról, hogy támogatja a békét és így szolidaritás marad az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez. Ezért bátorodom Önhez fordulni azzal a személyes felhívással, hogy használja fel magas tekintélyét és befolyását ennek a közös célnak az elérésére, amelytől az emberiség jóléte függ.

Fogadja Nagyméltóságod legmélyebb tisztelettel kifejezését.

I. V. Sztálin válasza Nehru levelére:

Pandit Dzsavaharlal Nehru ur önmagyméltóságának, az Indiai Köztársaság miniszterelnökének. Üdvözlöm az Ön békés kezdeményezését. Teljesen osztozom az Ön nézetével a koreai kérdés békés rendezésének célszerűségére vonatkozólag a Biztonsági Tanács útján és az öt nagyhatalom képviselőinek és köztük a kínai népi

kormány képviselőjének feltétlen részvételével. Ugy érzem, hogy a koreai kérdés gyors rendezése céljából célszerű lenne meghallgatni a Biztonsági Tanácsban a koreai népi képviselőit.

1950. július 15.

Nagyrabecsüléssel

I. Sztálin,

a Szovjetunió miniszterelnöke

Nehru válasza:

Pandit Dzsavaharlal Nehru indiai miniszterelnöknek I. V. Sztálinhoz intézett július 16-i választására a következőképpen hangzik:

I. V. Sztálin önmagyméltóságának, a Szovjetunió miniszterelnökének.

Rendkívül hálás vagyok Nagyméltóságod gyors és biztató válaszáért. Haladéktalanul érintkezésbe lépek a többi érdekelt kormánnyal és remélem, hogy rövidesen újból nagyméltóságodhoz fordulhatok.

Nagyrabecsüléssel:

Dzsavaharlal Nehru, India miniszterelnöke

A világ népei megbélyegzik az amerikai imperialisták koreai agresszióját

SZOVJETUNIO

A szovjet lapok továbbra is közlik a kiváló tudósok, neves írók, költők megnyilatkozásait a stockholmi békefelhívás aláírásával kapcsolatban. A szovjet írók és költők forró szavai bejárják az egész világot, felszólítanak minden jóakaratu és tisztaszívű embert, hogy harcoljon a béke szent ügyéért.

Egyhangú lelkesedéssel írják alá a stockholmi felhívást a munkások, kolhozparaszatok és a szovjet értelmiségi dolgozók.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

350 tagu amerikai nőküldöttség tüntetett Newyorkban az ENSZ titkársága előtt. A küldöttség tagjai — azok az ame-

rikai anyák, akiknek fiai a koreai háborúban estek el — követelték, hogy Trygve Lie-vel és Warren Austinnal beszélhessenek. Miután kérésüket megtagadták, gyűlést tartottak, amelyen Eslanda Robeson, Paul Robeson-nak, a kiváló békeharcosnak a felesége élesen elítélte az amerikai imperialisták koreai beavatkozását.

VIETNÁM

A vietnámi tájékoztató ügynökség jelentése szerint a vietnámi liga vezetőbizottságának főtitkára a Vietnámi Egyesült Nemzeti Front nevében üdvözlőlevélrel küldött a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság hadseregének és népének. Vietnám népe megfogadta, hogy szo-

ros egységre lép Korea és Ázsia minden más népével a szülőhazájuk teljes felszabadításáért folytatott harcban, az amerikai imperialisták ázsiai támadó terveinek megállítására, a világ-béke és a demokrácia védelmének érdekében.

KINA

Észak- és Keletkinában, valamint Belsőmongóliában eddig már 13 millióan írták alá a stockholmi felhívást. Ez a szám nem foglalja magába a Pekingben, Tiencsinben és Sanghajban gyűjtött aláírásokat. Az aláírásgyűjtés egyre fokozódó lendületet kielejezt az a felháborodást, amelyet a kínai népben a Korea és Taiwan elleni amerikai agresszió keltett.

Azon dolgozunk, hogy felépítsük a szocialista Lengyelország ragyogó és boldog épületét

Bierut elvtárs beszéde a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának ülésén

Boleslaw Bierut elvtárs, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának teljes ülésén július 16-án mondott záróbeszédében hosszasan méltatta a most elkészült hat éves terv fontosságát.

— A hat éves terv — mondotta többek között — irányt ad fejlődésünknek a legközelebbi hat évben, de egyben meghatározza egész jövőnket.

A hat éves terv nemcsak gazdasági program, hanem ideológiai, politikai és szociális program is.

Megteremtette Lengyelországban az új szociális rend erős és megrendíthetetlen alapjait, megveti a szocializmus alapját.

Lengyelország termelői erői az elmúlt öt év folyamán lényegesen fokozódtak, mind ipari, mind mezőgazdasági téren.

— Magasabbra akarjuk emelni — mondotta a továbbiakban Bierut elvtárs — a dolgozó tömegek anyagi és kulturális élet-színvonalát.

Felemeljük a termelői erők színvonalát és ezzel olyan előrehaladást biztosítunk, amely példátlanul áll az ország gazdasági fejlődésének történetében.

— A hat éves terv előirányzatainak teljesítése után Lengyelország egyike lesz Európa legfejlettebb ipari államainak. Kiküszöbölünk minden kapitalista befolyást az ország életének különböző ágazataiból.

Bierut elvtárs ezután kiemelte annak szükségességét, hogy az osztályellenesség tevékenységével szemben fokozzák a politikai éberséget. Beszélt ezután arról, hogy

az ifjak, a nők, a dolgozó parasztok tömegeiben, a város és falu nincstelenjeiben, akiket most szintén bekapcsolnak a termelő munkába, fel kell gyújtani a nagy szocialista eszmény lángját.

Csak ez az eszmény képes arra, hogy teremtsen lelkesedéssel töltse el az embereket.

— Ennek érdekében — mondotta — meg kell változtatnunk

szervezetünk munkájának eddigi stílusát is. A dolgozó tömegek lelkesen és a legnagyobb önzetlenséggel fogják támogatni erőfeszítéseinket, ha felfogják a hat éves terv feladatainak forradalmi lényegét. Az emberiség történetében soha nem volt szebb, ragyogóbb, teremtebb és hatalmas küzdelemre buzdítóbb eszmény, mint az, hogy az embert teljesen felszabadítsák minden nyomás, minden rabszolgaság alól. Ez az eszmény — a szocializmus.

A mi hat éves tervünk ennek az eszménynek a valóra váltása, a szocializmus alapjainak lerakása az országban.

— Azon dolgozunk, hogy felépítsük a szocialista Lengyelországot ragyogó és boldog épületét. Ebben a törekvésünkben támaszkodunk a nép hazafiasságára, a proletár nemzetköziségre, arra a megrendíthetetlen összetartásra és barátságra, amely a nagy Szovjetunióval köt minket össze,